

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 00792-9/2020-ERU

V Jihlavě dne 9. února 2021

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **HABAU CZ s.r.o.**, se sídlem Žižkova tř. 1321/1, 370 01 České Budějovice, IČ: 260 68 338, zastoupené Mgr. Michalem Pavlasem, advokátem se sídlem Na Sadech 4/3, 370 01 České Budějovice (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00792-4/2020-ERU ze dne 5. května 2020 (sp. zn. OSR-00792/2020-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, účastníka řízení ve **výroku I.** uznal vinným ze spáchání tří přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterých se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl v obci Jamolice dne 10. září 2017 u budovy č. p. 98 a dne 21. září 2017 u budovy č. p. 3 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63, a dále prováděl dne 4. listopadu 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 50 činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25, ve **výroku II.** uznal účastníka řízení vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2018, kterých se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 28. března 2018 v obci Jamolice u budovy č. p. 64 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, při které došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90 a T-kusu IPE DN 90/32 plynovodní přípojky, a dále prováděl dne 17. dubna 2018 v obci Těšetice u Znojma u budovy č. p. 178 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, při které došlo k poškození chráničky DN 90, narušení středotlakého plynovodu IPE DN 63 a vytržení plynovodní přípojky IPE DN 32; za tyto přestupky účastníkovi řízení ve **výroku III.** uložil úhrnnou pokutu ve výši 112 000 Kč, a dále mu ve **výroku IV.** uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání věci v rozkladové komisi, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Výrok I. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00792-4/2020-ERU ze dne 5. května 2020 (sp. zn. OSR-00792/2020-ERU) se mění tak, že se nahrazuje následujícím zněním:

„I. Obviněný z přešupků, společnost HABAU CZ s.r.o., se sídlem Žižkova tř. 1321/1, České Budějovice 6, 370 01 České Budějovice, IČO: 260 68 338 (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání tří přešupků podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterých se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 téhož zákona prováděl

a) na základě smlouvy uzavřené s obcí Jarmolice dne 10. září 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 98 prostřednictvím strojního mechanismu s obsluhou ██████████ poskytnuté společnosti ADAMBAU CZ s.r.o. činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63, a dále

b) na základě smlouvy uzavřené s příspěvkovou organizací Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje dne 21. září 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 3 prostřednictvím strojního mechanismu s obsluhou ██████████ poskytnuté společnosti ADAMBAU CZ s.r.o. činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63, a dále

c) na základě smlouvy uzavřené s příspěvkovou organizací Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje dne 4. listopadu 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 50 prostřednictvím strojního mechanismu s obsluhou ██████████ poskytnuté společnosti ADAMBAU CZ s.r.o. činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25.

II. Výrok II. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00792-4/2020-ERU ze dne 5. května 2020 (sp. zn. OSR-00792/2020-ERU) se mění tak, že se nahrazuje následujícím zněním:

„II. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání dvou přešupků podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2018, kterých se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 téhož zákona prováděl

a) na základě smlouvy uzavřené s příspěvkovou organizací Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje dne 28. března 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 64 prostřednictvím strojního mechanismu s obsluhou ██████████ poskytnuté společnosti ADAMBAU CZ s.r.o. činnost, při které došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90 a T-kusu IPE DN 90/32 plynovodní přípojky, a dále

b) na základě smlouvy uzavřené s příspěvkovou organizací Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje dne 17. dubna 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Těšetice u Znojma u budovy č. p. 17864 prostřednictvím strojního mechanismu s obsluhou ██████████ poskytnuté společnosti RONYTRANS s.r.o. činnost, při které došlo k poškození chráničky DN 90, narušení středotlakého plynovodu IPE DN 63 a vytržení plynovodní přípojky IPE DN 32.

III. Rozklad společnosti HABAU CZ s.r.o., se sídlem Žižkova tř. 1321/1, 370 01 České Budějovice, IČ: 260 68 338, proti výrokům III. a IV. rozhodnutí Energetického

regulačního úřadu č. j. 00792-4/2020-ERU ze dne 5. května 2020 (sp. zn. OSR-00792/2020-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad dne 26. července 2018 zahájil u účastníka řízení celkem tři kontroly podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, vedené pod sp. zn. 07435/2018-ERU, sp. zn. 07436/2018-ERU a sp. zn. 07437/2018-ERU, jejichž předmětem byla kontrola dodržování povinností vyplývajících z § 68 energetického zákona ve věci dvou poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63 v obci Jamolice, a to dne 10. září 2017 u budovy č. p. 98 a dne 21. září 2017 u budovy č. p. 3, a dále ve věci poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 dne 4. listopadu 2017 v obci Jamolice u budovy č. p. 50.

Svá kontrolní zjištění Energetický regulační úřad shrnul dne 1. října 2018 ve třech kontrolních protokolech. V Protokolu o kontrole [REDAKCE] č. j. 07435-7/2018-ERU, konstatoval, že účastník řízení prováděl dne 10. září 2017 v obci Jamolice u budovy č. p. 98 v ochranném pásmu středotlakého plynovodu IPE DN 63 činnost, v jejímž důsledku došlo, v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona, k poškození plynárenského zařízení. Ke stejnému závěru dospěl i v Protokolu o kontrole [REDAKCE] č. j. 07436-6/2018-ERU ohledně skutku ze dne 21. září 2017, spáchaného u budovy č. p. 3 v téže obci. V Protokolu o kontrole [REDAKCE] č. j. 07437-7/2018-ERU potom mj. konstatoval, že účastník řízení prováděl dne 4. listopadu 2017 v obci Jamolice u budovy č. p. 50 v ochranném pásmu středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 činnost, v jejímž důsledku došlo, v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona, k poškození tohoto plynárenského zařízení. Vůči kontrolním zjištěním obsaženým ve všech třech výše uvedených Protokolech účastník řízení uplatnil námitky, které byly nadřízenou osobou kontrolujících zamítnuty jako nedůvodné.

II. Řízení na prvním stupni

Na základě výše uvedených kontrolních zjištění vydal Energetický regulační úřad v souladu s § 150 správního řádu příkaz č. j. 00171-3/2019-ERU ze dne 24. ledna 2019, kterým účastníka řízení uznal vinným ze spáchání tří přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona a za tyto přestupky účastníkovi řízení uložil úhrnnou pokutu ve výši 140 000 Kč.

Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 25. ledna 2019, ten následně zaslal Energetickému regulačnímu úřadu dne 1. února 2019 odpor proti tomuto příkazu, který tak byl podle § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení pokračovalo. Ve svém odporu účastník řízení mj. uvedl, že nelze ani uvažovat o tom, že by mohl být pachatelem uvedených přestupků, neboť jednání jeho subdodavatele (který pro účastníka řízení prováděl zemní práce) mu jako právnické osobě nemůže být v žádném případě přičitatelné, neboť jednání subdodavatele není možno hodnotit jako jednání zaměstnance či osoby v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení. Ani subdodavatel účastníka řízení předmětné zemní práce, při kterých došlo k poškození energetických zařízení, neprováděl samostatně, když tyto prováděly jednotlivé fyzické osoby, kterým účastník řízení nemohl ukládat žádné pokyny, neboť s nimi neměl uzavřenou žádnou

smlouvu. Účastník řízení je přesvědčen, že jakožto objednatel zemních prací, nemůže odpovídat za pochybení, kterých se dopustili jeho subdodavatelé při provádění díla, a že za porušení zákonných povinností odpovídá až poslední článek subdodavatelského řetězce, v tomto případě konkrétní fyzické osoby, jež energetické zařízení poškodily, tedy

O pokračování ve správním řízení a možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí byl účastník řízení vyrozuměn dne 12. února 2019, zároveň jej Energetický regulační úřad vyrozuměl o možnosti doložit své aktuální majetkové poměry a poučil jej o právu žádat nařízení ústního jednání. Účastník řízení však těchto svých práv nevyužil.

Rozhodnutím č. j. 00171-8/2019-ERU ze dne 14. března 2019 Energetický regulační úřad účastníka řízení ve výroku I. uznal odpovědným ze spáchání tří přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 10. září 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 98 činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63, dále prováděl dne 21. září 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 3 činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63, a konečně prováděl dne 4. listopadu 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 50 činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25; za tyto přestupky mu uložil ve výroku II. úhrnnou pokutu ve výši 140 000 Kč; a ve výroku III. mu uložil povinnost nahradit náklady řízení.

III. První řízení o rozkladu

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00171-8/2019-ERU ze dne 14. března 2019, jež mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 28. března 2019 rozklad, v němž navrhl, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila.

Účastník řízení zejména namítal, že ve všech třech případech byla plynárenská zařízení poškozena osobami, se kterými on sám nebyl v žádném smluvním vztahu, a poukazuje na to, že uzavřel smlouvu o dílo se společností ADAMBAU CZ s.r.o., která však předmětné zemní práce, při kterých došlo k poškození energetických zařízení, rovněž neprováděla samostatně, když tyto na základě rámcových smluv o dílo prováděly jednotlivé fyzické osoby [redacted]. Účastník řízení nesouhlasil s tím, že by mohl být odpovědným za spáchané přestupky v důsledku pochybení svého stavbyvedoucího, neboť zákonem není sankcionována odpovědnost za nevhodně udělený pokyn vedoucí k poškození energetického zařízení, když se podle něj správní orgán navíc ani nezabýval tím, v čem tyto pokyny spočívaly a zda byly uděleny chybně. Účastník řízení vylučuje, že by jeho stavbyvedoucí měl udílet osobám obsluhující stroje jakékoliv závazné pokyny k tomu, jak mají výkopové práce provádět, a opakovaně upozorňuje na to, že by to ani nebylo možné, protože s těmito osobami nebyl v žádném smluvním vztahu.

Účastník dále namítl, že na rozdíl od zrušeného příkazu se již správní orgán v napadeném rozhodnutí nezmiňuje o tom, že mohly pochybit i osoby obsluhující zemní stroje, když veškerou odpovědnost shledal pouze na straně jeho stavbyvedoucího, aniž by vedl dokazování ke zjištění podílu každé takové osoby na vzniku závadného stavu.

Závěrem poukázal, že pokud by se správnímu orgánu podařilo zjistit podíl dalších osob na vzniku závadného stavu, musel by účastníkovi řízení uložit trest mírnější, než kdyby přestupky spáchal sám.

Rozhodnutím Rady Energetického regulačního úřadu č. j. 00171-13/2019-ERU ze dne 12. listopadu 2019 bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. V rozhodnutí o rozkladu Rada konstatovala, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné a bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, neboť správní orgán nevedl řádné dokazování ke zjištění případného podílu všech na stavbě zúčastněných osob na vzniku závadného stavu a v důsledku toho nedostatečně zjistil skutkový stav. Bez důvodných pochybností tak nebylo v řízení prokázáno, že se uvedených přestupků dopustil pouze účastník řízení.

IV. Nové projednání věci

Po zrušení napadeného rozhodnutí byly do správního spisu sp. zn. OSR-12470/2019-ERU vloženy kontrolní spisy sp. zn. 11672/2018-ERU a sp. zn. 11669/2018-ERU. Energetický regulační úřad v mezidobí zahájil dne 28. listopadu 2018 u účastníka řízení dvě další kontroly podle kontrolního řádu, jejichž předmětem byly kontroly dodržování povinností vyplývajících z § 68 energetického zákona ve věci poškození plynárenských zařízení, ke kterým došlo dne 28. března 2018 v obci Jamolice u budovy č. p. 64 a dne 17. dubna 2018 v obci Těšetice u Znojma u budovy č. p. 178.

V Protokolu o kontrole [REDAKCE] č. j. 11672-12/2018-ERU ze dne 17. dubna 2019 Energetický regulační úřad konstatoval, že účastník řízení prováděl dne 28. března 2018 v obci Jamolice u budovy č. p. 64 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90 a T-kusu IPE DN 90/32 plynovodní přípojky. V Protokolu o kontrole [REDAKCE] č. j. 11669-5/2018-ERU, ze dne 6. února 2019 potom konstatoval, že účastník řízení prováděl dne 17. dubna 2018 v obci Těšetice u Znojma u budovy č. p. 178 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, při které došlo v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození chráničky DN 90, narušení středotlakého plynovodu IPE DN 63 a vytržení plynovodní přípojky IPE DN 32. Vůči kontrolním zjištěním obsaženým v obou výše uvedených Protokolech uplatnil účastník řízení námitky, které byly nadřízenou osobou kontrolujících zamítnuty jako nedůvodné.

Na základě skutečností zjištěných při provedených kontrolách zahájil Energetický regulační úřad s účastníkem další správní řízení z moci úřední, a to ve věci podezření ze spáchání dvou přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Oznámení o zahájení řízení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 17. ledna 2020. Vzhledem k tomu, že s účastníkem řízení byla současně vedena dvě správní řízení, vydal Energetický regulační úřad dne 23. ledna 2020 usnesení č. j. 00792-1/2020-ERU, kterým rozhodl o spojení správního řízení vedeného pod sp. zn. 00171/2019-ERU a správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-12470/2019-ERU do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-00792/2020-ERU. O spojení správních řízení byl účastník řízení vyrozuměn přípisem ze dne 23. ledna 2020.

Dne 5. února 2020 obdržel Energetický regulační úřad vyjádření, ve kterém účastník řízení ve vztahu k přestupkům, které měly být spáchány ve dnech 10. září 2017, 21. září 2017

a 4. listopadu 2017, odkázal na svá předchozí vyjádření. Dále uvedl, že správní orgán prvního stupně nerespektuje závazný právní názor nadřízeného orgánu, když nevede dokazování ke zjištění případného podílu na vzniku závadného stavu u všech v úvahu přicházejících na stavbě zúčastněných osob. Takové důkazy je navíc správní orgán v řízení o uložení povinnosti povinen provést z moci úřední.

Ke skutkům ze dne 28. března 2018 a 17. dubna 2018 uvedl účastník řízení, že k prvnímu poškození v Jamolicích dne 28. března 2018 došlo obdobně jako u již dříve projednávaných poškození, kdy účastník řízení uzavřel se společností ADAMBAU CZ s.r.o. smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla realizace zemních prací, přičemž faktické provedení prací si tato společnost objednala u podnikající fyzické osoby, [REDAKCE] který při své činnosti poškodil plynárenské zařízení. I k druhému poškození plynárenského zařízení ze dne 17. dubna 2018 v Těšetících došlo v podstatě stejně, když účastník řízení uzavřel smlouvu o dílo se společností RONYTRANS s.r.o., jejíž zaměstnanec při své činnosti plynárenské zařízení poškodil. Ani v těchto případech tak nedošlo k poškození plynárenských zařízení přímou činností účastníka řízení, a proto i na tyto skutky je nutné vztáhnout závěry odvolacího správního orgánu týkající se požadavku na doplnění dokazování ve vztahu k podílu všech zúčastněných osob na poškození uvedených zařízení. Účastník řízení odmítl, že by měl být odpovědný za spáchání uvedených přestupků. K doložení aktuálních majetkových poměrů předložil účastník řízení správnímu orgánu výroční zprávu, účetní závěrku a zprávu auditora za hospodářský rok 2018/2019, ze kterých vyplývá, že v lednu 2019 bylo rozhodnuto o ukončení celé operativní činnosti účastníka řízení, který se již neuchází o realizaci žádných nových projektů.

V. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím č. j. 00792-4/2020-ERU ze dne 5. května 2020 Energetický regulační úřad účastníka řízení ve výroku I. uznal vinným ze spáchání tří přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterých se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl v obci Jamolice dne 10. září 2017 u budovy č. p. 98 a dne 21. září 2017 u budovy č. p. 3 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63, a dále prováděl dne 4. listopadu 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 50 činnost, při které došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25, ve výroku II. pak uznal účastníka řízení vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2018, kterých se dopustil tím, že prováděl dne 28. března 2018 v obci Jamolice u budovy č. p. 64 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, při které došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90 a T-kusu IPE DN 90/32 plynovodní přípojky, a dále prováděl dne 17. dubna 2018 v obci Těšetice u Znojma u budovy č. p. 178 v ochranném pásmu plynárenského zařízení činnost, při které došlo k poškození chráničky DN 90, narušení středotlakého plynovodu IPE DN 63 a vytržení plynovodní přípojky IPE DN 32; za tyto přestupky účastníkovi řízení ve výroku III. uložil úhrnnou pokutu ve výši 112 000 Kč.

Energetický regulační úřad se v odůvodnění rozhodnutí zcela ztotožnil s kontrolními závěry obsaženými ve výše uvedených kontrolních protokolech. Konstatoval, že k poškození

plynárenských zařízení došlo při činnosti prováděné účastníkem řízení, přičemž strojní a výkopové práce pro společnost ADAMBAU CZ s.r.o. (jako subdodavatele účastníka řízení) prováděli subdodavatelé [REDAKCE] v případě společnosti RONYTRANS s.r.o. prováděl výkopové práce zaměstnanec společnosti [REDAKCE]. Pokyny k provádění zemních prací, při kterých došlo k poškození plynárenských zařízení, dával strojníkům ve všech případech zaměstnanec účastníka řízení. Protokoly o vytyčení plynárenského zařízení převzal zaměstnanec účastníka řízení, byl to tedy účastník řízení, kdo měl tyto informace o provedeném vytyčení k dispozici. Protože ani v jednom případě účastník řízení nepředal staveniště svému subdodavateli, zůstává odpovědnost za poškození plynárenského zařízení na účastníkovi řízení. Za realizátora stavby je tak nutno považovat účastníka řízení, který tyto osoby [REDAKCE] i společnost RONYTRANS s.r.o.) použil při své činnosti a jejich jednání je tak přičitatelné účastníkovi řízení podle § 20 odst. 2 písm. d) i e) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), jelikož následek spočívající v poškození plynárenských zařízení by bez chybných pokynů účastníka řízení při provádění zemních prací nenastal.

Energetický regulační úřad uzavřel, že účastník řízení nese plnou odpovědnost za spáchání všech pěti přestupků, jelikož ve všech případech bylo staveniště předáno účastníkovi řízení, který jej však žádnému jinému subjektu nepředal, a tudíž měl po celou dobu provádění prací odpovědnost za uspořádání staveniště a byl povinen dbát na řádnou přípravu a provádění stavby. Za veškerou prováděnou činnost totiž odpovídá realizátor stavby, tj. subjekt, který převzal staveniště. Dojde-li v rámci dotčeného staveniště k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení, je toto jednání přičitatelné realizátorovi stavby, tj. osobě, které bylo staveniště prokazatelně předáno, a tato osoba jej převzala. Naopak na straně subdodavatelů účastníka řízení (společností ADAMBAU CZ s.r.o. a RONYTRANS s.r.o.), ani konkrétních strojníků Energetický regulační úřad žádné zavinění na spáchání přestupků neshledal.

VI. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00792-4/2020-ERU ze dne 5. května 2020, jež mu bylo doručeno dne 6. května 2020, podal účastník řízení dne 20. května 2020 rozklad, v němž navrhuje, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila.

Účastník řízení zejména namítá, že správní orgán prvního stupně nerespektoval závazný právní názor vyslovený v rozhodnutí Rady o rozkladu, ze kterého vyplývá, že ve věci mělo být vedeno řádné dokazování ke zjištění podílu dalších osob na vzniku závadného stavu. Správní orgán však žádné dokazování nedoplnil, a to i přesto, že na potřebu doplnění dokazování upozornil i účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 5. února 2020.

Účastník řízení správnímu orgánu dále vytýká nesprávné právní hodnocení při posuzování odpovědnosti účastníka řízení. Správní orgán dovodil výlučnou odpovědnost účastníka řízení za poškození plynárenských zařízení ze skutečnosti, že některé fyzické osoby, které fakticky prováděly předmětné práce, neměly platné živnostenské oprávnění, a proto nemohly zemní práce vykonávat jako podnikající fyzické osoby. Účastníkovi řízení však tato skutečnost nemůže jít k tíži, neboť účastník řízení nebyl s těmito osobami v žádném

smluvním vztahu. Uzavřel smlouvu o dílo se subdodavatelem a bylo jen na těchto společnostech, koho si k provedení sjednaných prací zvolí, účastník řízení nemohl tento výběr jakkoliv ovlivnit. Jako další důvod, proč účastník řízení odpovídá za poškození plynárenských zařízení, správní orgán uvedl skutečnost, že účastník řízení staveniště nepředal subdodavatelům, když podle názoru správního orgánu pouze prokazatelným předáním staveniště dochází k přechodu veřejnoprávní odpovědnosti na subdodavatele. Tento závěr správního orgánu považuje účastník řízení za absurdní, neboť český právní řád neobsahuje žádné ustanovení o tom, že zhotovitel je povinen předat staveniště subdodavatelům proto, aby došlo k přechodu veřejnoprávní odpovědnosti. Tuto povinnost nelze dovodit ani z nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 591/2006 Sb.“), na které správní orgán v napadeném rozhodnutí odkázal, neboť povinnosti lze ukládat pouze na základě zákona a v jeho mezích. Uvedené nařízení navíc hovoří pouze o tom, že zhotovitel odpovídá za uspořádání staveniště, nikoliv však za činnost svých subdodavatelů, kteří mají vlastní veřejnoprávní odpovědnost.

Účastník řízení také odkázal na definici smlouvy o dílo obsaženou v § 2586 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), ze které vyplývá, že zhotovitel provádí dílo na svůj náklad a nebezpečí. Objednatel tedy nemá příslušnou pravomoc k tomu, aby mohl udělovat zhotoviteli příkazy, jak má dílo provádět. Podle názoru účastníka řízení tak za porušení zákonných povinností odpovídá až ten poslední článek subdodavatelského řetězce, který fakticky poškození plynárenského zařízení způsobil.

VII. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada Energetického regulačního úřadu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí Rada konstatuje, že toto rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu a bylo vydáno v souladu s právními předpisy, nicméně některé právní závěry Energetického regulačního úřadu Rada nepovažuje zcela za přílehlavé a uvádí, že je namísto jejich zpřesnění.

Z podaného rozkladu je zřejmé, že účastník řízení v určité rovině nerozporuje kontrolní zjištění, tedy skutečnost, že při provádění zemních prací došlo k poškození plynárenských zařízení. Namítá však nesprávné právní posouzení zjištěného skutkového stavu, resp. závěry správního orgánu týkající se jeho odpovědnosti za tato poškození. Podle názoru účastníka řízení odpovídá za porušení zákonných povinností vždy až poslední článek subdodavatelského řetězce, tedy ta osoba, která fakticky poškození plynárenského zařízení způsobil. V této souvislosti považuje Rada za nutné uvést, že odpovědnost právnických osob za přestupky je obecně koncipována jako odpovědnost objektivní, tedy za výsledek, nikoli za zavinění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2006-65). Nejedná se však o objektivní odpovědnost absolutní, neboť § 91d odst. 1 energetického zákona obsahuje

tzv. liberační důvod ke zproštění odpovědnosti, když stanoví, že právnická osoba za přešupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Právnická osoba se tedy přešupku dopustí v případě, že dojde k naplnění znaků skutkové podstaty příslušného přešupku, přičemž je na účastníkovi řízení, aby prokázal případnou existenci tzv. liberačních důvodů.

Pokud je tedy odpovědnost za určitý přešupek objektivní, znamená to, že se otázka zavinění vůbec nezkoumá, zkoumá se však naplnění obligatorních znaků objektivní stránky dotčené skutkové podstaty, kterými jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. V daném případě je pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení stěžejní určit, zda jednání osob, které fakticky poškození plynárenských zařízení způsobily (jednotlivých bagristů), je přiřitatelné účastníkovi řízení, tedy zda jejich jednání lze hodnotit jako činnost účastníka řízení se všemi z toho plynoucími důsledky.

Právní úkony právnické osoby (stejně jako existence této korporace vůbec) jsou nepochybně jen určitou právní konstrukcí. Jedná se totiž vždy o úkony fyzických osob, které se nacházejí v určitém právním poměru k právnické osobě. Úkony těchto fyzických osob jsou považovány za úkony právnických osob v případě, když splňují náležitosti přiřitatelnosti těchto úkonů právnickým osobám (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 12/2010-80). Zákon o odpovědnosti za přešupky v § 20 odst. 1 vymezuje definici právnické osoby jako pachatele přešupku, resp. stanovuje podmínky, za kterých je právnická osoba pachatelem přešupku. Podle tohoto ustanovení je právnická osoba pachatelem přešupku, jestliže k naplnění znaků přešupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přešupek považuje za osobu, jejíž jednání je přiřitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osobě nebo ku prospěchu právnické nebo v jejím zájmu.

Podle § 20 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky se za osobu, jejíž jednání je přiřitatelné právnické osobě, za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přešupek považuje:

- a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu,
- b) jiný orgán právnické osoby nebo jeho člen,
- c) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení,
- d) fyzická osoba, která plní úkoly právnické osoby,
- e) fyzická osoba, kterou právnická osoba používá při své činnosti, nebo
- f) fyzická osoba, která za právnickou osobu jednala, jestliže právnická osoba výsledku takového jednání využila.

Přešupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 téhož zákona. V § 68 odst. 3 energetického zákona je uvedeno, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené ustanovení zákona tak v podstatě představuje kategorický zákaz provádět činnosti,

keré by byly způsobilé poškodit plynárenskou soustavu, nebo omezit či ohrozit její spolehlivost a bezpečnost provozu, a dále zákaz poškodit energetická zařízení při provádění činností v ochranném pásmu i mimo ně.

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 10. září 2017 v obci Jamolice u budovy č. p. 98 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení k jeho poškození při činnosti prováděné účastníkem řízení, když strojní výkopové práce pro společnost ADAMBAU CZ s.r.o. (jako subdodavatele účastníka řízení) prováděl zemním strojem [REDAKCE]

Dne 21. září 2017 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Jamolice u budovy č. p. 3 při činnosti prováděné účastníkem řízení k poškození plynárenského zařízení, když strojní výkopové práce prováděl pro společnost ADAMBAU CZ s.r.o. zemním strojem [REDAKCE] který dne 10. května 2018 do záznamu č. j. 11146-5/2017-ERU sepsaného kontrolními pracovníky Energetického regulačního úřadu uvedl, že toto poškození způsobil, když prováděl práce na základě ústní objednávky pro společnost ADAMBAU CZ s.r.o., a to jako obsluha stroje ve vlastnictví uvedené společnosti. Při provádění prací byl na stavbě úkolován a jeho práce byla koordinována stavbyvedoucím účastníka řízení [REDAKCE]. O případné poloze inženýrských sítí na stavbě byl stavbyvedoucím informován ústně, o poloze dotčeného plynárenského zařízení informován nebyl. Dle vyjádření účastníka řízení bylo v tomto případě plynárenské zařízení položeno na loži s nedostatečným provedením obsypu, výstražná fólie byla provedena v těsné blízkosti, ale ne nad plynárenským zařízením.

Dne 4. listopadu 2017 potom došlo v obci Jamolice u budovy č. p. 50 v ochranném pásmu plynárenského zařízení k jeho poškození také při činnosti prováděné účastníkem řízení, když strojní výkopové práce prováděl pro společnost ADAMBAU CZ s.r.o. zemním strojem [REDAKCE] na základě „Rámcové smlouvy o dílo“ ze dne 20. září 2017. Podle vyjádření účastníka řízení bylo toto poškození způsobeno prováděním zemních prací v souvislosti s montáží uliční vpusti při demontáži betonové kanalizace.

Ve vyjádření společnosti ADAMBAU CZ s.r.o. ze dne 21. února 2018 je uvedeno, že [REDAKCE] vykonávali strojní výkopové práce na stavbě v obci Jamolice jako koneční subdodavatelé uvedené společnosti, přičemž provádění prací na stavbě vždy podléhalo doзору a pokynům stavbyvedoucího účastníka řízení, což znamená, že všichni tři uvedení pracovníci prováděli strojní výkopové práce na stavbě dle pokynů zaměstnance účastníka řízení. Stavbyvedoucí účastníka řízení ve vyjádření ze dne 3. listopadu 2017 k poškození plynárenského zařízení, ke kterým došlo dne 10. září 2017 a 21. září 2017, mimo jiné uvedl: „Závěrem bych rád uvedl, že poškození zařízení bylo způsobeno naší nedůsledností prováděných prací.“. Ve vyjádření ze dne 28. května 2018 potom účastník řízení doplnil, že výkopové práce pro něj realizuje společnost ADAMBAU CZ, přičemž práce probíhají tak, že vedoucím pracovníkem jsou vždy sděleny informace, jaké sítě jsou v blízkosti výkopu a je mu ukázána situační poloha sítí, strojník je informován, že v žádném případě nesmí v blízkosti jakýchkoliv sítí provádět výkopové práce, od toho stojí v bezpečné blízkosti stroje dělníci, aby mohli tyto sítě odkrýt ručně. Uvedl také, že zápis o předání a převzetí staveniště nebyl vyhotoven, neboť po subdodavateli nejsou požadovány žádné záruky a subdodavatel neprovádí žádný ucelený objekt či část objektu.

Dne 28. března 2018 došlo v katastrálním území Jamolice, u budovy č. p. 64 k poškození plynárenského zařízení při činnosti prováděné účastníkem řízení, když strojní výkopové práce prováděl pro společnost ADAMBAU CZ s.r.o. zemním strojem [REDAKCE]. Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 12. prosince 2018 k věci uvedl, že práce byly prováděny tak, že mechanicky byla odstraněna vrstva povrchové skladby parkoviště, následně byla provedena ruční kopaná sonda, aby došlo ke zjištění polohy ochranné fólie. Pokud při ručních pracích nebyla zjištěna poloha fólie, pokračovaly práce mechanicky. Při dokončení svahování stěny výkopu byl obnažen volný kámen větších rozměrů, kdy hrozil pád na stávající plynárenské potrubí, a při jeho rychlém odstraňování došlo k zavadění o navrtávací pás (klobouček u napojení) na potrubí a tím docházelo k malému úniku. Účastník řízení dále namítl, že za poškození tohoto plynárenského zařízení by měla odpovídat společnost ADAMBAU CZ s.r.o. jako subdodavatel účastníka řízení.

Dne 17. dubna 2018 potom došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Těšetice u Znojma u budovy č. p. 178 při činnosti prováděné účastníkem řízení k poškození plynárenského zařízení. Zemní práce prováděl zemním strojem strojník společnosti RONYTRANS s.r.o. [REDAKCE]. Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 12. prosince 2018 mimo jiné uvedl, že práce spočívaly v sanaci konstrukcí komunikace do hloubky 92 cm od stávající nivelety komunikace. Při provádění zemních prací bagr zavadil o chráničku na plynárenském zařízení a došlo k rozlomení kolínka na přípojce plynovodu do č. p. 178. Na potrubí byl mírný oblouk, který vystupoval do nivelety prováděných prací a došlo k zatažení a následnému poškození. Na plynárenském zařízení nebyl obsyp pískem ani výstražná fólie. Za poškození plynárenského zařízení by neměl dle jeho názoru odpovídat účastník řízení, ale společnost RONYTRANS s.r.o., která předmětné práce na základě objednávky prováděla.

Problematiku dodržování povinností v ochranných pásmech infrastrukturních zařízení a povinnosti zajistit jejich vytyčení právní předpisy neupravují komplexně. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, v § 153 odst. 1 uvádí, že stavbyvedoucí je v případě existence staveb technické infrastruktury v místě stavby povinen zajistit vytyčení tras technické infrastruktury v místě jejich střetu se stavbou. Ne u každé stavby však musí stavební podnikatel zajistit činnost stavbyvedoucího. Ve všech uvedených případech nicméně bylo zjištěno v průběhu kontroly, že účastník řízení měl pro konkrétní stavbu vždy stavbyvedoucího.

Vedle toho pak lze odkázat na úpravu nařízení č. 591/2006 Sb., podle jehož § 3 písm. b) zhotovitel zajistí vytyčení tras technické infrastruktury. Za zhotovitele se v souladu s § 3 zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, považuje zaměstnavatel, který provádí stavbu nebo se na jejím provádění podílí jako zhotovitel stavebních, montážních, stavebně montážních, bouracích nebo udržovacích prací bez ohledu na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály, konstrukce, účel jejich využití a dobu jejich trvání. Zároveň plyne z § 3 odst. 2 nařízení č. 591/2006 Sb., že za uspořádání staveniště, popřípadě vymezeného pracoviště, podle odstavců 1 a 2 odpovídá zhotovitel, kterému bylo toto staveniště, popřípadě pracoviště,

předáno a který je převzal. V zápise o předání a převzetí se uvedou všechny známé skutečnosti, jež jsou významné z hlediska zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví fyzických osob zdržujících se na staveništi, popřípadě pracovišti. Není-li tedy splněna podmínka, že je staveniště předáno zhotoviteli, nemůže tento odpovídat za plnění povinností stanovených nařízením. V daném případě to byl vždy účastník řízení, kterému bylo jakožto stavebnímu podnikateli staveniště vždy předáno, naopak žádné z právnických či fyzických osob (v jejich případě se navíc nejednalo o stavební podnikatele ve smyslu nařízení) nebylo staveniště předáno.

Pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení, resp. přičitatelnosti činnosti jednotlivých bagristů účastníkovi řízení, jsou podle názoru Rady relevantní i následující právní předpisy. Z ustanovení § 160 odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že zhotovitel stavby je povinen provádět stavbu v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, dodržet obecné požadavky na výstavbu, popřípadě jiné technické předpisy a technické normy a zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce vyplývajících ze zvláštních právních předpisů. Podrobnosti týkající se zajištění bezpečnosti práce jsou stanoveny již uvedeným zákonem o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Ten dopadá nejen na pracovněprávní vztahy, ale v souladu s ustanovením § 12 uvedeného zákona i na právní vztahy týkající se zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovně právní vztahy. Ustanovení § 12 písm. d) tohoto zákona konkrétně stanoví, že jde-li o fyzickou nebo právnickou osobu, která je zadavatelem stavby nebo jejím zhotovitelem, popřípadě se na zhotovení stavby podílí, vztahují se na právní vztahy týkající se zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci i ustanovení § 2 až 11 tohoto zákona, a to s přihlédnutím k podmínkám vykonávané činnosti nebo poskytování služeb a jejich rozsahu.

V souladu s § 3 odst. 2 písm. q) citovaného zákona je zhotovitel povinen dodržovat požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích stanovených prováděcím právním předpisem. Z § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 591/2006 Sb. mj. vyplývá, že zhotovitel při uspořádání staveniště dbá, aby byly dodrženy požadavky na pracoviště stanovené v příloze č. 1 tohoto nařízení. Ustanovení § 3 téhož nařízení dále stanoví, že zhotovitel zajistí, aby při provozu a používání strojů a technických zařízení na staveništi byly kromě požadavků zvláštních předpisů dodržovány i požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci stanovené v příloze č. 2 k tomuto nařízení, a v případě že se na staveništi plánují nebo provádějí zemní práce, zajistí, aby byly splněny požadavky na organizaci práce a pracovní postupy stanovené v příloze č. 3 k tomuto nařízení. Bod I. 5. přílohy č. 1 nařízení vlády č. 591/2006 Sb. uvádí, že před zahájením prací v ochranných pásmech vedení, staveb nebo zařízení technického vybavení provede zhotovitel odpovídající opatření ke splnění podmínek stanovených provozovateli těchto vedení, staveb nebo zařízení, a během provádění prací je dodržuje. Bod I. 1. přílohy č. 2 nařízení č. 591/2006 Sb. stanoví, že před použitím stroje zhotovitel seznámí obsluhu s místními provozními a pracovními podmínkami majícími vliv na bezpečnost práce, jimiž jsou zejména únosnost půdy, přejezdů a mostů, sklony pojezdové roviny, uložení podzemních vedení technického vybavení, popřípadě jiných podzemních překážek, umístění nadzemních vedení a překážek. Bod II. 5. přílohy č. 3 nařízení vlády č. 591/2006 Sb. stanoví, že s druhy vedení technického vybavení, jejich trasami popřípadě hloubkou uložení v obvodu staveniště, s jejich ochrannými pásmy a podmínkami provádění

zemních prací v těchto pásmech musí být před zahájením prací prokazatelně seznámeny obsluhy strojů a ostatní fyzické osoby, které budou zemní práce provádět. Bod IV. 3. přílohy č. 3 nařízení vlády č. 591/2006 Sb. stanoví, že v ochranných pásmech vedení, popřípadě staveb nebo zařízení technického vybavení, lze provádět výkopové práce pouze při dodržení podmínek stanovených jejich vlastníky nebo provozovateli podle zvláštního právního předpisu, přičemž zhotovitel přijme, v souladu s těmito podmínkami, nezbytná opatření zabraňující nebezpečnému přiblížení fyzických osob nebo strojů k těmto vedením, popřípadě stavbám nebo zařízením.

Z výše uvedeného vyplývá, že nařízení vlády č. 591/2006 Sb. neřeší pouze samotné uspořádání staveniště, jak namítal účastník řízení, nýbrž stanoví mj. i požadavky, které musí být ze strany zhotovitele stavby dodržovány, a to jak před začátkem výkopových prací, tak i v jejich průběhu. Rada se v této souvislosti ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení za přestupky je důležitá skutečnost, že to byl právě účastník řízení, kterému bylo staveniště předáno, přičemž účastník řízení toto staveniště žádnému ze svých subdodavatelů již dále nepředal. Byl to tedy účastník řízení, kdo byl odpovědný nejen za uspořádání staveniště, ale také za dodržování podmínek obsažených ve stanoviscích provozovatele plynárenských zařízení a za činnost jednotlivých bagristů. Ve všech případech provozovatel plynárenských zařízení požadoval, aby nebylo při práci v ochranném pásmu těchto zařízení použito nevhodné nářadí a aby byla zemina těžena pouze ručně. Z výše citovaných ustanovení také jednoznačně vyplývá, že nelze přisvědčit námitce účastníka řízení, že neměl možnost instruovat konkrétní bagristy ve vztahu k tomu, jak mají dílo provádět. Naopak je zřejmé, že to byl účastník řízení, kdo odpovídal za to, že bagristé budou informováni o stanoviscích provozovatele plynárenských zařízení i o poloze těchto zařízení. Této skutečnosti si evidentně byl vědom i sám účastník řízení, neboť ve svém vyjádření ze dne 28. května 2018 uvedl, že bagristé byli vedoucím pracovníkem účastníka řízení o poloze jednotlivých sítí informováni. Je tak zřejmé, že předmětné zemní práce byly prováděny dle požadavků účastníka řízení a za dohledu jeho stavbyvedoucího.

Pokud tedy na staveništi, které převzal účastník řízení, vykonávaly činnost jiné právnické či fyzické osoby, které tuto činnost navíc prováděly za dohledu stavbyvedoucího účastníka řízení, je nutno hledět na tyto osoby ve smyslu ustanovení § 20 odst. 2 písm. d) či e) zákona o odpovědnosti za přestupky jako na osoby, jejichž jednání je přičitatelné právě účastníkovi řízení. Podle názoru Rady tak za veškerou prováděnou činnost odpovídá účastník řízení jako subjekt, který převzal staveniště. Je tedy odpovědností účastníka řízení, aby v okamžiku provádění stavebních prací jím samotným či prostřednictvím dalších osob byl sám obeznámen s existencí a polohou technické infrastruktury na dotčeném staveništi a o její existenci a poloze tyto další osoby informoval. Závěr týkající se odpovědnosti účastníka řízení za přestupky je také v souladu s dostupnou judikaturou. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. července 2011, č. j. 1 As 86/2011-50 uvedl, že *„je možné přestavit si situaci (srov. bod 27 a násl.), kdy by mohla nastoupit deliktní odpovědnost realizátora i investora, a to například pokud by uvedené práce prováděli oba, resp. zaměstnanci osou subjektů, či kdy by zaměstnanci investora na místě samém řídili práce či vydávali pokyny k provádění prací prováděných realizátorem“*. Rovněž v rozsudku ze dne 23. září 2016, č. j. 4 As 117/2016-26 Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„Z provedených výpovědí má tedy Nejvyšší správní soud za to, že stěžovatel se na vlastní těžební činnosti podstatnou mírou*

podílel, neboť ji prostřednictvím svého pověřeného zaměstnance kontroloval a řídil. Nelze proto dospět k závěru, že odpovědným subjektem za správní delikt je v daném případě pouze zhotovitel, nikoli i objednatel, tedy stěžovatel.“ Rada si je vědoma skutečnosti, že se v obou případech jednalo o skutkově odlišné případy, závěry Nejvyššího správního soudu jsou však podle názoru Rady použitelné i v nyní projednávaném případě. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že při posouzení odpovědnosti za přestupek je mimo jiné významná i skutečnost, že činnost, při které došlo k poškození zájmu chráněného zákonem, byla vykonávána podle požadavků a pod dohledem zaměstnance účastníka řízení.

Skutečnosti, že k poškození plynárenských zařízení došlo při činnosti účastníka řízení, si ostatně byl vědom i sám účastník řízení, když stavbyvedoucí účastníka řízení ve vyjádření ze dne 3. listopadu 2017 k poškození plynárenských zařízení, ke kterým došlo dne 10. září 2017 a 21. září 2017, uvedl: „poškození zařízení bylo způsobeno naší nedůsledností prováděných prací“. Ke změně vyjádření týkajících se předmětných poškození došlo až následně.

Výše uvedené závěry podle názoru Rady platí i z toho důvodu, že společnosti ADAMBAU CZ s.r.o. označovaná jako subdodavatel účastníka řízení, a totéž platí i pro společnost RONYTRANS s.r.o., nevykonávaly práce na vlastní jméno a odpovědnost, tj. jakožto samostatní stavební podnikatelé, ve skutečnosti se tedy o subdodavatele nejednalo. Jak v uvedených případech napsal prvostupňový správní orgán, jednalo se vždy o objednávku stroje s obsluhou, tj. nikoliv o smlouvu o výkonu určitých činností na jméno a odpovědnost uvedených společností. Nutno konstatovat, že toto tvrzení prvostupňového správního orgánu je částečně vyfabulované, platí plně pouze pro objednání prací od společnosti RONYTRANS s.r.o. (objednávka [REDAKCE]). V případě objednávky společnosti ADAMBAU CZ s.r.o. tato skutečnost nevyplývá jednoznačně. Předmětem objednávky jsou zemní práce, které nejsou blíže specifikovány, na základě poznámky „dle potřeb stavby-po dohodě se stavbyvedoucím“ lze nicméně závěr prvostupňového správního orgánu uznat, neboť je zřejmé, že předmětem nebylo samostatné vykonávání díla ze strany společnosti ADAMBAU CZ s.r.o., ale pouze plnění určitých prací řízených a poptávaných účastníkem řízení, resp. jeho stavbyvedoucím. Tato okolnost podporuje závěr, že jediným dodavatelem stavby byl účastník řízení, přičemž zmíněné společnosti a jejich smluvní zaměstnanci pouze používal k plnění vlastních úkolů.

Podle názoru Rady je také nutno odmítnout námitku účastníka řízení, že odpovědnost jednotlivých bagristů lze mj. dovodit z definice smlouvy o dílo obsažené v občanském zákoníku, ze které vyplývá, že zhotovitel provádí dílo na svůj náklad a nebezpečí. Lze sice přisvědčit účastníkovi řízení, že z uzavřených smluv o dílo vyplývaly určité závazky a také odpovědnost za bezškodní průběh výkopových prací, nelze se však ztotožnit se závěrem, že za poškození plynárenských zařízení by měly odpovídat výlučně tyto osoby (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 14. ledna 1997, č. j. 7 A 185/94-23 v němž soud vyložil, že „*právní úprava odpovědnosti za správní delikty právnických osob či fyzických osob spadá do oblasti práva veřejného; jejím cílem je zajistit dodržování povinností stanovených zákonem na ochranu hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem, a postihovat protiprávní jednání, jež je v rozporu se zájmy společnosti, je společensky škodlivé nebo nebezpečné. Odpovědnosti za správní delikt v oboru práva veřejného se nelze zásadně vyhnout poukazem na smluvní či jiné ujednání mezi účastníky soukromoprávního*

vztahu ani poukazem na porušení povinnosti ze strany jiného subjektu.“. Z výše uvedeného vyplývá, že smluvní ujednání se může týkat pouze odpovědnosti v rovině soukromoprávní mezi subjekty, které smlouvu vzájemně sjednaly, nikoli veřejnoprávní (správněprávní) odpovědnosti.

Rada dále považuje za důležité uvést, že se neztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že za poškození plynárenského zařízení odpovídá nutně výlučně účastník řízení s tím, že u jednotlivých bagristů nelze žádnou správněprávní odpovědnost dovodit. Rada si je vědoma skutečnosti, že předmětem uvedeného řízení je posouzení skutečnosti, zda je či není účastník řízení odpovědný za přestupky, z jejichž spáchání byl obviněn, a případná odpovědnost jednotlivých bagristů tak není vymezeným předmětem tohoto správního řízení. Rada však považuje za nutné se k těmto závěrům správního orgánu prvního stupně vyjádřit. Ustanovení § 20 odst. 7 zákona o odpovědnosti za přestupky stanoví, že odpovědností právnické osoby za přestupek není dotčena odpovědnost za přestupek fyzických osob, jejichž jednání je jí přičitatelné, a naopak odpovědností za přestupek těchto fyzických osob není dotčena odpovědnost právnické osoby za přestupek. Při výkladu tohoto ustanovení je nutné vycházet z doktríny, i judikatury, které zdůrazňují, že se v takovém případě jedná o souběžnou a nezávislou odpovědnost dvou subjektů a nejde o spolupachatelství, neboť zde chybí společný úmysl a společné jednání fyzické a právnické osoby vedoucí ke stejnému cíli, což jsou esenciální znaky spolupachatelství. Nejedná se ani o porušení zásady trestního práva ne bis in idem, protože jsou postihovány odlišné subjekty. Dokonce i samotná důvodová zpráva k zákonu o odpovědnosti za přestupky uvádí, že správní orgány by se neměly spokojit pouze s postihem právnické osoby, ale měly by rovněž zkoumat to, zda fyzická osoba nenaplnila shodným protiprávním jednáním též znaky skutkové podstaty přestupku fyzické osoby a pokud ano, tak ji odpovídajícím způsobem potrestat. Trestní odpovědnost právnických osob se zásadně uplatňuje kumulativně s trestní odpovědností osoby fyzických, neboť jen tak lze dosáhnout účinného a vyváženého postihu všech odpovědných subjektů ve vzájemných souvislostech a vztazích a náležitou ochranu společnosti před oběma těmito kategoriemi pachatelů trestných činů. Přestože se tato argumentace týká odpovědnosti trestněprávní, lze ji analogicky využít i pro odpovědnost správněprávní.

Rada přistoupila ke změně výroku I. a II. napadeného rozhodnutí, a to ve smyslu upřesnění části výroku týkající se činnosti, při které bylo poškozeno plynárenského zařízení. Změnou výroku dochází ke konkretizaci jednání, kterým účastník řízení prostřednictvím osob, jejichž jednání je účastníkovi řízení přičitatelné, naplnil skutkovou podstatu přestupků, z jejichž spáchání byl uznán vinným. Uvedená změna představuje pouze upřesnění výroku, aniž by došlo k rozšíření rozsahu trestní odpovědnosti účastníka řízení či rozšíření předmětu řízení, je proto v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a neporušuje zákaz *reformatio in peius*. Podle názoru Rady je namístě s ohledem na námítky účastníka řízení a skutkový stav věci (podíl více subjektů na spáchání následku) přesněji vymezit, jakým jednáním došlo ke spáchání přestupku účastníkem řízení.

VIII. Závěr

Po přezkumu napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako nadřízený správní orgán

vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem, a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Rada rozhodla o změně výroků I. a II. napadeného rozhodnutí za účelem jejich upřesnění, neboť neshledala popis uvedený ve výroku prvostupňového správního rozhodnutí dostatečný ve smyslu požadavků kladených na výrok rozhodnutí o přestupku, ve zbytku rozhodla o potvrzení napadeného rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v.r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

HABAU CZ s.r.o., prostřednictvím Mgr. Michala Pavlase